

[Carsten Raft.]

Hr. Gustav Pedersen, at det var ikke Standpunktet til et Forslag, det drejede sig om. Den Resolution, jeg f. Eks. citerede, kom et halvt Aar, før der overhovedet forelaa noget Forslag, og det var en ganske skarp Udtalelse om, at man ikke ønskede en Særlovgivning, at de Forhold, der nu omfattes af Loven, ikke skulde ordnes af Trediemand, men nok skulde blive ordnet af Parterne direkte. Det er denne fuldkomne Forandring af Standpunkt, det drejer sig om. Hvorfor da diskutere det? Jeg synes, det er tilfredsstillende, at det er gaaet saadan, men det er værd at gøre opmærksom paa, at den Udvikling har fundet Sted.

Med Hensyn til den værnepligtige og den Mand, der kommer i Stedet, er der den Forskel, at Staten er Aarsagen til Skaden i det ene Tilfælde. Staten tager den paa-gældendes Arbejdskraft, og saa er det ogsaa naturligt, at Staten beskytter ham og hjælper ham mod Følgerne deraf gennem sin Lovgivning.

Det forbavser mig noget, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen er saa ked af, at jeg ikke har tilbudt at hjælpe ham og hans Organisation. Jeg troede ikke, der var nogen Vanskeligheder. Er der noget i Vejen? Det har jeg ikke hørt noget om; jeg synes, man i og for sig har klaret sig meget stolt. Og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen ved ogsaa godt, hvordan min og mit Partis Stilling altid har været til hans Organisation, til Trods for at det virkelig har kunnet være et meget vanskeligt Spørgsmaal. Det ærede Medlem husker den Diskussion, vi havde for 10 Aar siden, hvorunder det tidligere Medlem Hr. Christmas Møller kunde oplyse, at f. Eks. Funktionærerne baade i Partiet og i Konservativ Ungdom var Medlemmer af det ærede Medlems Organisation, til Trods for at det nok kunde give Anledning til en vis Diskussion. Hvis vi skulde hjælpe, var det da naturligt, at man var kommet til os, men vi har aldrig faaet en saadan Anmodning; det ærede Medlem er aldrig kommet til os, og saa er der ingen Grund til at beskæftige sig særlig med det.

Det, det drejer sig om her, er, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen vil forme alle Organisationer netop i sin egen Organisations Billede. Han erkender ikke de Forskelligheder, der er i Erhvervslivet, de Forskelligheder, der gør, at Organisationerne uvilkaarligt maa blive forskellige, og at de Organisationer, jeg taler om, ikke kan være væsentlig anderledes, end de er

udformet. Alle disse Betragtninger om, hvor stor Solidaritet der kræves, og hvad der skal til for at imponere Arbejdsgiverne, maa man lade de Folk selv om. Det, jeg fæstede mig ved, var det ærede Medlems Udtalelse om, at de paa-gældende kunde faa alle de Voldgiftsdomstole og Mæglingsnævn, de vilde have, det hjalp dem bare ikke. Men giv dem saa disse Voldgiftsdomstole og Mæglingsnævn — det er bare det, jeg beder om —, og lad dem saa klare sig selv. Det ærede Medlem mener, at han nok skal klare sig, og saaledes er det bedst, at vi ogsaa klarer os under vore Forhold saa godt, som vi kan, og at man ikke forlanger, at alle skal indordne sig under ens eget Billede, for Forholdene og Vilkaarene er forskellige. Her er der Mulighed for at give en Hjælp til, hvad der maa være grundlæggende for hele det ærede Medlems Betragtning, at Folk bliver organiseret og bliver i Stand til at faa deres Organisationsret og Forhandlingsret varetaget, og bliver det under de Forhold, der er de rigtige. Jeg haaber, at det ærede Medlems Udtalelse om, at han er villig til at forhandle om disse Voldgiftsdomstole og Mæglingsnævn vil føre til et Resultat, som kan være til Glæde for de paa-gældende Organisationer.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen udtalte, at jeg havde indtaget en Dobbeltstilling med Hensyn til Moderskabsydelsen. Jeg maa næsten tro, at det ærede Medlem ikke har hørt mine Udtalelser her i Tinget baade i Gaar og den Dag, da Mødrehjælpsinstitutionerne var til Behandling. Da Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutionerne var til Behandling, udtalte jeg netop, at man maatte være klar over, at selv om man gennemførte de foreslaaede Forbedringer, havde Rigsdagen ikke dermed løst sin Opgave; alene af Hensyn til Svangerskabsafbrydelserne krævedes der endnu større Foranstaltninger; men jeg erkendte ogsaa, at der i Øjeblikket var særlige økonomiske Vanskeligheder, saaledes som det var fremhævet af den højt-ærede Socialminister, der gjorde det naturligt, at man koncentrerede sig om de Omraader, som det var mest tiltrængt at sætte ind paa. Da vi i Gaar behandlede Spørgsmaalet om en almindelig Moderskabsydelse, udtalte jeg ogsaa, at jeg var Tilhænger af og tidligere havde gjort mig til Talsmand for en udvidet Moderskabshjælp, men jeg satte et Spørgsmaalstegn ved, om man i Øjeblikket kunde forcere det frem, netop efter de Udtalelser, der var kommet fra den højt-ærede Socialminister.